

والیبال صابرا از دست می‌دهد؟

کاظمی که برای تیم العربی قطر بازی می‌کند به جمع مصدومان تیم ملی اضافه شد



۲۰

آیا بازگشتی در کار است؟

آزادی، زننده گل اومینیوم مقابل پرسپولیس گل هایش را به پدر و مادرش و استقلال‌ها تقدیم کرده اما از دست فرهاد مجیدی ناراحت است

۱۸

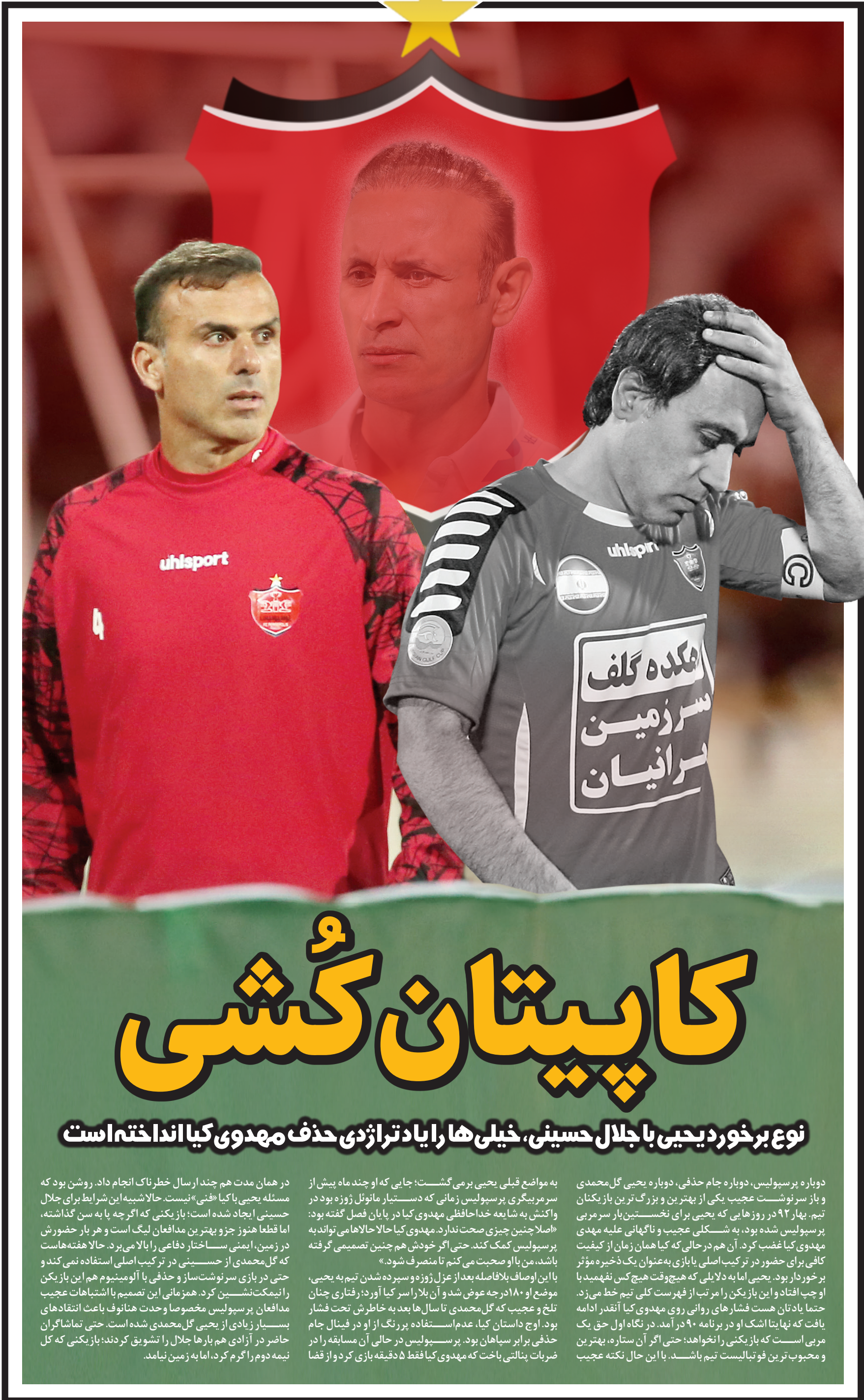


۱۹



سومشنبه ۲۳ فروردین ۱۴۰۱ | ۱۰ رمضان ۱۴۴۳ | سال سی‌ام | شماره ۸۴۷۳

همیشه‌ری ورزش



کاپیتان گُشی

نوع برخوردیچی با جلال حسینی، خیلی‌ها را یاد تراژدی حذف مهدوی‌کیا انداخته‌است

دوباره به پرسپولیس، دوباره جام حذفی، دوباره یحیی گل محمدی و باز سر نوشت عجیب یکی از بهترین و بزرگ‌ترین بازیکنان تیم. بهار ۹۲ در روزهایی که یحیی برای نخستین بار سرمربی پرسپولیس شده بود، به شکلی عجیب و ناگهانی علیه مهدی مهدوی‌کیا غضب کرد. آن هم درحالی که کیا همان زمان از کیفیت کافی برای حضور در ترکیب اصلی یا بازی به‌عنوان یک ذخیره مؤثر برخوردار بود. یحیی اما به دلایلی که هیچ‌وقت هیچ‌کس نفهمید با او چپ افتاد و این بازیکن را مرتب از فهرست کلی تیم خط می‌زد. حتما یادتان هست فشارهای روانی روی مهدوی‌کیا آنقدر ادامه یافت که نهایتاً اشک او در برنامه ۹۰ درآمد. در نگاه اول حق یک مربی است که بازیکنی را نخواهد؛ حتی اگر آن ستاره، بهترین و محبوب‌ترین فوتبالیست تیم باشد. با این حال نکته عجیب

به مواضع قبلی یحیی برمی‌گشت؛ جایی که او چند ماه پیش از سرمربیگری پرسپولیس زمانی که دستیار مانوئل ژوزه بود در واکنش به شایعه خداحافظی مهدوی‌کیا در پایان فصل گفته بود: «اصلاً چنین چیزی صحت ندارد. مهدوی‌کیا حالا حالاها می‌تواند به پرسپولیس کمک کند. حتی اگر خودش هم چنین تصمیمی گرفته باشد، من با او صحبت می‌کنم تا منصرف شود.»

با این اوصاف بلافاصله بعد از عزل ژوزه و سپرده شدن تیم به یحیی، موضع او ۱۸۰ درجه عوض شد و آن بالا رسر کیا آورد؛ رفتاری چنان تلخ و عجیب که گل محمدی تا سال‌ها بعد به خاطرش تحت فشار بود. اوج داستان کیا، عدم استفاده پررنگ از او در فینال جام حذفی بر اثر سپاهان بود. پرسپولیس در حالی آن مسابقه را در ضربات پنالتی باخت که مهدوی‌کیا فقط ۵ دقیقه بازی کرد و قضا

در همان مدت هم چند ارسال خطرناک انجام داد. روشن بود که مسئله یحیی با کیا «فنی» نیست. حالاشبه این شرایط برای جلال حسینی ایجاد شده است؛ بازیکنی که اگر چه پا به سن گذاشته، اما قطعاً هنوز جزو بهترین مدافعان لیگ است و هر بار حضورش در زمین، ایمنی ساختار دفاعی را بالا می‌برد. حالا هفته‌هاست که گل محمدی از حسینی در ترکیب اصلی استفاده نمی‌کند و حتی در بازی سرنوشت‌ساز و حذفی با آلومینیوم هم این بازیکن را نیمکت‌نشین کرد. همزمانی این تصمیم با اشتباهات عجیب مدافعان پرسپولیس مخصوصاً وحدت هئاتوف باعث انتقادهای بسیار زیادی از یحیی گل محمدی شده است. حتی تماشاگران حاضر در آزادی هم بارها جلال را تشویق کردند؛ بازیکنی که کل نیمه دوم را گرم کرد، اما به زمین نیامد.



223

روز مانده تا جام جهانی Qatar 2022

پخش زنده روز



لیگ قهرمانان اروپا - یک چهارم

رنال مادرید

23:30

چلسی

بایرن مونیخ

23:30

ویبارنک



فوتسال مقدماتی جام ملت‌های آسیا

ایران

18:30

قرقیزستان



لیگ قهرمانان اروپا - یک چهارم

چهارشنبه ۲۳ فروردین ۱۴۰۱

اتلتیکو مادرید

23:30

منچستر سیتی

لیورپول

23:30

بنفیکا



لیگ اروپا - یک چهارم

پنج‌شنبه ۲۴ فروردین ۱۴۰۱

اتلانتا

21:15

لاپیز پش

بارسلونا

23:30

فرانکفورت

لیون

23:30

وستهام

کلاسکور نجرز

23:30

براکا



لیگ قهرمانان آسیا

جمعه ۲۶ فروردین ۱۴۰۱

المنامون عربستان

00:45

سپاهان

پنجشنبه ۲۹ فروردین ۱۴۰۱

فولاد

21:45

آخال

یادداشت
سعيد مروني
روزنامه‌نگار

چه کار سختی

انجام دادی آقايحي

نه! این تیم بی‌روحیه و آشفته، قهرمان ۵دوره اخیر لیگ برتر نیست. از آن تیم فقط نامش باقی مانده. این پرسپولیس رؤیایی نیمه دوم دهه ۹۰ نیست. تیمی که عادت به باختن نداشت و هوادارانش تا همین پریش یادشان نمی‌آمد آخرین بار کی در آزادی طعم شکست را چشیده‌اند. تیمی که شخصیت قهرمانی داشت و در سخت‌ترین روزها و دشوارترین بزرگ‌ها هم کار را درمی‌آورد، به روزی افتاده که می‌بینید. این تیم آشفته و پرآشوبه که چنین دست‌تلاش به خویشتن گشاده است، لشکر شکست‌خورده‌ای است که هر روز بیشتر از دیروز از گذشته‌اش فاصله می‌گیرد. پرسپولیس که سال‌ها به استحکام خط دفاعی‌اش دالگرم بود، از تیمی که در ۸ بازی اخیرش تنها یک گل زده بود، گل خورد و به شکل تحقیرآمیزی از جام حذفی کنار رفت تا مسیر قهرمانی و احتمالاً دبل کردن را برای رقیب سنتی‌اش هموار کند؛ که خون به دل هوادارانش کند. هوادارانی که پس از سال‌ها سر به آسمان ساییدن حالا باید با حسرت شاهد کلتکسیون اشتباهات فردی و تاکتیکی تیم محبوبشان باشند. هوادارانی که نگران بازگشت به دورانی هستند که هنوز برانکو نیامده بود که بر ویرانه‌های تیمی که فقط نامش پرسپولیس بود، آن بنای باشکوه را بسازد؛ بنای باشکوهی که یحیی گل محمدی و همراهانش آن را به ویرانه تبدیل کردند.

همه می‌دانیم که قبل از شروع فصل، تعلل وزارت ورزش در تعیین مدیرعامل و هیأت مدیره باشگاه (که در تقابل با سرعت عمل در خصوص تعیین تکلیف مدیریت رقیب سنتی معنادار بود) چه آسیب‌هایی به پرسپولیس زد، می‌دانیم که تیم با چه بحران‌های مالی و مدیریتی مواجه بود و همچنان هست. تیمی که در آستانه شروع لیگ همه انرژی‌اش را صرف خرید ناز هافبکی کرده بود که بعد از یک سال سکون‌شینی در لیگ نه‌چندان معتبر اتریش، قدم‌نجه کرده و به وطن آمده بود. در ادامه هم پرسپولیس که مثل همه این سال‌ها تعدادی از ستاره‌هایش را از دست داده بود، تا توانست بازیکن متوسط و ضعیف جذب کرد. و چه در آغاز و چه در میانه راه، با حداقل تجهیز و تدارک به میدان آمد.

با این همه بضاعت همین پرسپولیس، از همه تیم‌هایی که امسال مقابلشان شکست خورد یا متوقف شد، بالاتر بود. آشکار است که این تیم از مشکلات فنی و روحی فراوان رنج می‌برد که بخش قابل توجه‌اش از روی نیمکت به داخل زمین منتقل شده است. یحیی گل محمدی را با اعتراضات فراوان و غرزدن‌های تمام‌نشدنی‌اش به یاد می‌آوریم. با انفعال در جایی که به‌عنوان سرمربی نیاز کنش‌مندی وجود داشت و با شلوغ‌کاری و جنجال‌های بی‌موردی که جز حاشیه و خسران حاصلی برای تیم به ارمغان نیاورد. یحیی گل محمدی را با اشتباهات فنی فراوانش به یاد می‌آوریم. مثل تغییرات مداومش در خط دفاعی که نتیجه ذهنیتی آشفته و به‌هم‌ریخته بود و ثبات و اقتدار را از تیمی که سال‌ها بهترین خط دفاعی لیگ را در اختیار داشت، گرفت. بسیاری از تصمیمات فنی یحیی در چیدمان بازیکنان فاقد توجه منطقی بود و نتیجه‌اش ناکامی در برابر تیم‌هایی به‌مراتب ضعیف‌تر بود؛ تیم‌هایی که متوجه شدند این پرسپولیس دیگر آن تیم دست‌نیافتنی سابق نیست و می‌شود متوقفش کرد و حتی شکستش داد. در همین بازی با آلومینیوم، بضاعت نیروی انسانی ۲ تیم اصلاً قابل مقایسه نبودند ولی تیم کم‌مهره‌تر توانست پرسپولیس را که سرمربی‌اش بلد نبود از بضاعتش بهره بگیرد، شکست دهد. تیمی که به‌صورت مداوم در ترکیب خط دفاعی‌اش تغییرات مخرب ایجاد می‌کند و متوجه هم نیست که با این کار نظم و انسجام تیمی را به تاراج می‌دهد، باید هم شکست بخورد. وقتی رامین رضاییان که شروع امیدوارکننده‌ای داشت، هفته به هفته افت می‌کند، می‌شود این پرسش را مطرح کرد که یحیی و دستیارانش در تمرینات دقیقاً چه کاری را انجام می‌دهند؟ این بازیکنان متزلزل و عصبی و بی‌روحیه بیشتر از هر چیز چهره سرمربی‌شان را بازتاب می‌دهند.

این پرسپولیس ویران، محصول کار جمعی است و نمی‌شود سهم مدیریت را در ناکامی‌هایش انکار کرد. آنقدر فراموش‌کار نیستیم که اتفاقات ابتدای فصل را از خاطر برده باشیم. همه آن مشکلات مالی و مدیریتی، بدهی‌های کلان، پنجره‌های بسته و کمبود نقدینگی برای خرید بازیکنان باکیفیت خارجی و در نهایت ضعیف عمل کردن در تدارک و آماده‌سازی تیم. مشکلاتی در این سطح برای هیچ کدام از تیم‌های بالای جدول وجود نداشت. احتمالاً هم همین‌ها در به‌هم‌خوردن تمرکز سرمربی تیم نقش آفرینی کرد. اتفاقاً فرق مرئی معمولی با مربی بزرگ در همین بزرگ‌ها مشخص می‌شود. (زمان برانکو هم همه چیز گل و بلبل نبود). در مواجهه با مشکلات یحیی تا توانست غر زده، قهر کرد و اشتباهات فنی‌اش را بافراتنی گردن داور و مدیریت انداخت. به مرور و تقریباً بعد از هر ناکامی، صحبت از استعفا و کناره‌گیری به میان آمد جوری که داستان استعفاهای یحیی وارد فرهنگ طنز ملت شد البته در فضای هواداری حامیان بیشتر از منتقدانش بودند. حالا که ورق برگشته و کاسه صبر افکار عمومی لبریز شده، در صفحه ۱۸ ادامه خبری از استعفا نیست. به نظر می‌رسد باید به صادقانه‌بودن تمام خداحافظی‌های قبلی شک کرد.